

at gjøre et lidt for stærkt Indgreb i denne Fabrication, som efter de Vilkaar, den arbejder under her i Landet, ikke egentlig kan siges at være særlig begunstiget, forsaavidt man ser bort fra, hvilke Begunstigelser den gennem Tolden tidligere har haft, og som jo efterhaanden ere bleve ophævede.

Alberti: Det er jo i Almindelighed paa-
staaet, at vor Toldlovgivning, saaledes som den nu er, er meget frisindet og mild, og at den har udviklet sig saaledes siden 1797, altsaa nu næsten i 100 Aar. Jeg vil ikke i Almindelighed bestride denne Vare, men jeg formener dog, at der er visse Partier af den nu gjældende Toldlov, som paa-
trængende kræve Forandring. Sidst, da Toldloven blev reformeret, var det af Rigsraadet. Rigsraadet var en Indretning, som havde en ganske anden Dannelsesmaade, end Rigsdagen har. Jeg tror, at Toldloven fra 1863 bærer tydelige Spor af, at det er Rigsraadet, der har behandlet den. Der-
søm den var gaaet igennem Rigsdagen i 1863 i Stedet for igennem Rigsraadet, vilde man vist allerede den Gang have rettet en Del af de Fejl ved Toldlovgivningen, som Udvalgets Flertal nu bringer i Forlag, jeg mener nemlig en Nedsettelse eller Ophævelse af Tolden paa de Gjenstande, som tynge paa den arbejdende, paa den fattige Mand. Derfor havde Rigsraadet intet Die og intet Hjerte, derfor finde vi endnu staaende i vor Toldlov Bestemmelser, som vi dog vist Alle her i Thinget, i alt Fald paa saa Undtagelser nær, ville være enige om at aflukke. Jeg mener, at denne Bestemmelse paa den uformuende Befolkning gennem Toldloven er det Første, vi bør søge at rette. Jeg skal senere tillade mig at oplyse dette ved Exempler. En Side af den nuværende Toldlov og af hele Lovgivningens Udvikling siden 1797 er den saakaldte Beskyttelse. Jeg tror, at en af Opgaverne her maa være at mægle mellem de Interesser, som komme til at staa imod hinanden ved Beskyttelseshystemets Nedsettelse eller Ophævelse. Der opstaar gennem Toldlovgivningen Pengespørgsmaal, og derved komme Interesserne frem. Det er jo dog afgjort, at dersom man vedtager de Forslag, der af visse Minoriteter eller ogsaa maasse af Flertallet i Udvalget ere stillede f. Ex. med Henhyn til Lønner- og Smedearbejde, vil det medføre, at man kan bygge billigere Boliger end hidtil, men paa den anden Side vil disse Forslags Vedtagelse medføre, at de Arbeidere, som ellers leve af Forarbejdelse af Læd, miste enten i en større eller mindre Grad deres Fortjeneste, thi det er dog klart, at man ikke paa en og samme Tid kan tilदानne Husene i Sverige og i Danmark, og at det Lønner- og Smedearbejde, der udføres i Sverige paa Maskiner, kan ikke udføres i Danmark ved Haandkraft. Det er klart, at her er en Strid mellem Interesserne, nemlig mellem Haandværkernes og Byggherrerens Interesser. Paa samme Maade kan

der i andre Henseender komme Interesseskrid mellem Forbrugerne og Haandværkerne eller Fabricanterne. Jeg mener, at det Forslag, som her foreligger, ikke medfører som nogen Nødvendighed, at man skal udrulle al Beskyttelse, men at man bør søge at mægle imellem Interesserne saaledes, at man saavidt muligt kan efterhaanden nedsette Beskyttelsen. I denne Henseende har jeg med et andet æret Medlem (Mort) stillet forskellige Forslag om successiv Nedsettelse i Beskyttelsen. Disse Forslag ere forfattede, forsaavidt de vare under Afstemning iqaar, og det er altsaa et Bevis for, at Thinget vil angribe Beskyttelsen mere, end jeg anser for nødvendigt. Denne Afstemning vil jeg selvfølgelig undertafte mig, og det vil rimeligvis ogsaa vise sig i Dag, at afskillige af de Forslag, jeg har deltaget i at stille for at beskytte Haandværk og Industri mod en Nedsettelse, som jeg anser for altfor særlig, ville blive forfattede. Jeg skal senere tillade mig at omtale enkelte af dem specielt. Det tredje almindelige Hovedspørgsmaal, som her ligger for, angaar den finantzielle Dækning af den Nedgang i Indtagter, der foranlediges ved det nu foreliggende Lovforslag. Jeg skal dog ikke for Dieblirket udtale mig herom, men forbeholder mig mine Bemærkninger, naar vi komme til det Hovedforslag, som et Mindretal i Udvalget har stillet om dette Punkt. Min Anke mod Regjeringsforslaget er for det Første den, at det ikke gaar ud paa at ophæve Tolden paa Livsfornödenheder, forsaavidt saadan Told endnu bestaar, eller paa at nedsette Tolden paa tilvante Fornödenheder. Som et Exempel, der er meget betegnende for Regjeringsforslaget i den Henseende, skal jeg nævne, at det vedligeholder Tolden for Salt. Salt er dog anerkjendt for at være en Nødvendighedsartikel, men ikke blot er Tolden der paa vedligeholdt, men den er ogsaa særdeles høj; den udgjør, saaledes som den er foreslaaet bibeholdt, omtrent 20 pCt. af Værdens Værdi, og det maa dog siges at være en særdeles høj Afgift paa en Forbrugsartikel. Nu siger vel det ærede Medlem (Fenger), som har haft en bethdelig Andel i Lovens Fremkomst, at Afgifter kun er ubetydelig for enhver Forbruger, men der spørges jo ikke her om, hvormeget Enhver udreder, men der spørges om en Grundsætning, der gaar ud paa at faae Livsfornödenhederne tolsfri. Ligesom man vil ophæve Beskyttelsestolden, mener jeg, man skal ophæve Tolden paa Livsfornödenheder, og jeg nævner Salt som en Artikel, der især viser, at den ærede Finanzminister ikke staaar paa det samme Standpunkt som jeg. Det er besynderligt, at Ministeren kommer med Lovforslaget omtrent i samme Form, hvort det blev fremsat ifjor, thi mellem de to Lovforslags Fremkomst ligger et almindeligt Folkethingsvalg, og det forekommer mig, at det vilde have været en ligefrem konstitutionel Pligt for den ærede Minister at tage Hensyn til Udvaldet af dette Valg, han maatte dog indse, at Thinget ikke